

העונה המתה

הדררמתיים, אחרי שאנשי ה- חברה קדישא המקומית יצאו לחופ- שה, תלה אלמוני מודעה בלוח המודעות הפנימי של המועצה: "לכבוד מלאך המתה. נא לחוות את ביקורך באיזור הדררמתיים עד להודעה חדשה. החברה- קדישא נמצאים בחופשה ואין אפשרות לסדר הלחיות."

פרי האדמה והעצים

רמת-גן, אחרי שהחברה לשיחק ירקות התאוננה על מחסור בבתי- קיור לאחסון תפוחי-אדמה, החכירה לה העירייה את הפארק הלאומי כדי לאחסן בו את תפוחי-האדמה מתחת לעצים.

אות ומופת

כפר-סבא, בטקס חלוקת אות- ההגנה לחברי ההגנה באזור נתניה, השתתפה גם מחלקה של עבריינים צעירי- רים מבית-הסוהר תל-מונה, שצעדה במצעד, אך לא קיבלה את האות, מאחר שרוב העבריינים רק נולדו בתקופת פעילות ההגנה.

האויב במצולות

רמת-גן, שחתה צעירה בברית- השחיה נלי-גיה, כשלתפה הרגישה נשיכה ברגלה, הקימה צעקות וזעקה, גילתה כי הנושך הוא צעיר בן 19, צעקה עליו: "קאניבאל שכמוך", הסגירה אותו לידי המשטרה.

גוף זר

כרמון, ארצות הברית, הובא רובוט- יזו לבית-חולים אחרי שהתגלה כי- חולה-לב, לא יכול היה להיכנס דרך הפתח בגלל משקל גופו המגיע ל-482 קילו, וזה לקרון פרטי שהותקן במיוחד עבורו.

פילה קפוא

ירושלים, הבחינו שוטרים ביד- בן 11 שחדר לתוך תונת דגים, המחניו ליד התונת עד שיבוא בעליה כדי לפתחה, הופתעו בהיכנסם פנימה כשלא מצאו את הילד, מצאוהו לבסוף, אחרי חיפוש ממושך, כשהוא חבוי במק- רד הדגים וקופא מקור.

האיש הנכון, בתור הנכון

חיפה, עמד שוטר ממדור הבילוש בתור לאוטובוס הנוסע לדליה, כדי למנוע כייסות במפגן הרקודים, הבחין כי ארנקו מוצא מכיסו האחורי, תפס ישיש בן 70 שסחב את ארנקו, התגלה ככייס נודע המבוקש על-ידי המשטרה.

פרוטקציה!

האימי, בהגולה הראשונה של מפעל ההגולה הלאומית, וזה ברס הגדול מנהל מפעל ההגולה הלאומית.

לכסף יש ריח

תל-אביב, התרגו תושב שכונת- מלאכה ליציקת כסף, ונכנס לבית-המלא- כה, שפך דלי מים לקערה רותחת ממנה עלה העשן, גרם להתפוצצות כאשר המים הקרים באו במגע עם הכסף הרותח, נפצע באפו ובעיניו.

חרוזים ופרווה

ירושלים, אחרי שהעירייה פיר- סמה מיכרו לחיבור שיר על הנושא "מה טוב לחיות בירושלים" ניגש סטודנט לחבר בתי שיר בעלי מקצב מקביל, ועזר בחברתו שישבה ליד הפסנתר ופרטה עליו עד שעת לילה מאוחרת, הוכה נמרצות על-ידי שכניו שהתרגזו מהפרעת שנתם.

אכתקרוקף ארותי

(1085/3) נשמעת בחדאי נורא נמרצת. לא מבזבזת זמן, יעני:

לכן שירצה להתכתב אתי אומר זאת: גובהי 1.60, בלונדית עם עיניים כחולות. הבנים אומרים שאני נחמדה. משרתי ב"צה"ל וחובשת כומתה אדומה. אוהבת חברה ולעשות שמת. מעוניינת בבחור גבוה עם שיער כהה שיהיה בין הגילים 20-22. עמוד גוף.

לעשות שמת, היא כנראה הסיסמה אצל הכומתות האדומות. הרי לכן עוד אחד (1085/4). סמל, הפעם. הוא לא אוהב ל"השחיק". לא רוצה לספר על עצמו דברים. מציין רק שהוא צנחן. רוצה לדעת עוד פרטים? כתבי אלי, בתנאי שתהיי כבת 17-19, "נחמדה", גבוהה בינוני, אוהבת לעשות שמת". או אולי היית מעדיפה לעשות משהו אחר?

ספשעשרה על אמנות

איפה הייתי? אל תשאלו. אני אומרת לך - הכל השתנה. הכל. את שומעת? נמאס עלי החיים הריקניים והסלוגניים, בלי תכ- לית ובלו שום דבר. הדבר היחידי שנותן טעם לחיים זה האמנות. אני נורא מתעניינת עכשיו באמנות. דיברתי על זה המון עם גדעון, זה שיש לו דופין מס. 132.69, את יודעת... איציק? אני יודעת מה אתו? איכפת לי בכלל? סתם סנוב אחד. הוא סירב ללכת להבכור.

או גדעון זה חזר מטיול קצר בצרפת הוא כל כך תרבותי אני אומרת לך! היכרתי אותו ברחוב כששרק אחרי מתוך המכונית שלו. לא חשוב... והוא נורא מתעניין בתיאטרון ואומר שראה המון תיאטרון ב"פאריס, פולי ברזר, מסד ארתור ואני בעצמי לא יודעת מה. והוא אומר שכאן בכלל לא יודעים מה זה תיאטרון ושכולם שחיים את יודעת לאן, ושהוא לא מרחם על התיאטרון הישראלי המתמוטט. לא ידע- תי שהוא מתמוטט אבל עשיתי את עצמי שכן.

או לפני שבוע הוא קיבל כרטיסים מאבא שלו לאיזו הצגה צרפתית וזלפונה זה הזמין אותי. מאז אני יודעת מה זה תיאטרון. ההצגה היא אני לא יודעת בד- יוק על מה, אני באמת רוצה ללמוד צר- פתית בברזיל, אבל זה באמת לא חשוב, כי הם אומרים יופי טקסט. שמעתי מישו שאמר את זה על ידי והוא פשוט סתם לי את המלים מהפה. והיתה שם שחקנית כואת בלונדינית אחת שגדעון אומר שהיא קצת כמו קים גובאק אבל אני מוצאת שיש לה דוקא רגליים שמנות, אבל לא חשוב... זה על מנחל אחד ומנחל עוד יותר גדול שמסדר אותו. המון מוסר השכל... גדעון משם לאריאנה עם כל מיני הפסקות בדרך. הוא לא מבזבז זמן. לא, אבל באמת, גם דיברנו. יותר נכון הוא. כשישבנו על-יד השולחן ולא רקדנו, דיברנו שוב על יאשי רון. אני אומרת לך! הרגשתי את עצמי פתאום יותר מבוגרת וראיתי כמה שהחיים שלי היו עד עכשיו בלי תוכן. מה את מסתכלת ככה? לא מוצא חן בעיניך? גדעון דחקא אומר ששק דווקא נורא נחמד לי ושכפאריס הולכים רק עם שק ושוה נורא שיק. את סתם מקנאה...

אה, כן. הלכנו גם להבכור. זה דווקא לא בצרפתית, באנגלית. אבל לא נורא. אומרים שזה לא טוב, אבל שזה כן טוב. גם הם אומרים טקסט יופי. אפשר להבין כל מלה אם מבינים. ופתאום פשוט גיליתי שיש עולם של אמנות. לקחתי בספרייה המון ספרים של ויקי באום על שחקניות ואהבות שלהן. יש להן חיים נורא מעניינים, זה לא נראה ככה על הבמה, אבל זה נורא סובלות וחיות חיים סוערים, כי בלי זה אי-אפשר להיות שחקנית גדולה. עכשיו שעוברים עלי כל מיני דברים ושאיני מכירה יותר את החיים - אל תעשי את עצמך שאת לא מבינה מה. זאת לא בושח - אני רואה שהחיים הם באמת מתים בלי זה. וזה גם נורא עוורר באמנות. גדעון אמר לי...

בכלל, הכל השתנה. אני הולכת עם גדעון לנשף של ה-14 ביולי, היום שמרי אנטואנט ברחא מהארמון שלה. את זוכרת את הסרט? חבל ששירון פואר הולקן...

יש רק שני דברים שאיני טובלת אצל לילי: פניה.

בלונדית אדומת כומתה

נערת אבות

התזמורת הגיעה לאולם האופרה הנאה. ה' נגנים החלו מכוננים את כליהם, פועלי-הבמה עמדו הכן. הקהל החל לזרום כשדיברו השקט של כל זוג מתגבר להמולה הולכת וגדלה. מאחורי הקלעים, בחדר האיפור, עמ' זה נערה שחומה ודקה מאד, השלימה, ב' ידיים ארוכות ורוועות, את איפורם.

ההמרגיע ונוטך הבטחון של מורתה, מיא ארסובא. מיא ניגשה, היטיבה את האיפור, כשהיא אומרת לנערה כמה מלים מעודדות. ברגע שהופיעה על הבמה חלפו פחדיה ועצבנותה של יונה. הצופים שבאו לראות ולהיראות בפאסוז, לא יכלו להתעלם מן הנערה הצנומה שרקדה להפליא, ריחפה ב' קלילות על הבמה. היא זכתה עם סיום ריי- קודה לתשואות סוערות.

תופעה זו חזרה ונשנתה גם בהצגת פסטיבל הבאלט של במת האופרה. היא חז' זרת ונשנית עם כל הצגה. פעמיים בשבוע. יונה נרגשת, חרדה ורוועת מאחורי הבמה, אולם עליה היא בטוחה להפליא. ביצוע הסולו שלה של המחול הערבי במפצח ה' אגוזים - כשהיא מפרפרת בגווה הדק, עושה ערבסקות נהדרות בידיה העדינות ופניה מלאה ההבעה - הוא אחד הפיעים ב' תוכנית כולה. יונה בת ה-15, החיה, נוש' מת, וישנה באלט מאז נתגלתה על שפת הים בחיותה בת תשע, רואה בכך רק תמרור קטן בדרכה הארוכה - הבאלט הקלאסי.

על אף ביישנותה הרבה, היא שאפתנית ביותר: "אני רוצה להיות באלרינה גדולה", אומרת היא. כשהיא נמצאת עדיין תחת ה' רושם העז של הופעתה של אלטיה מארי קובה בלונדון פסטיבאל בלטי, ונאלינה אולנובה בסרט של הבולשוי באלט. לעתים רחוקות מרשה לעצמה יונה לזכת לקולנוע עם חברות מן הסטודיה. כדי לראות סרט עצוב מאד. היא אוהבת להיות עצובה ב' סרטים. "אני לא טובלת קומדיות", היא פוסקת בריצנות נוגעת ללב.

גליון 1082, אם אתם זוכרים - ואם לא, גם כן לא איכפת לי - הופיע אומלל אחד שאיבד נערה בשם מלכה, ב' מסיבת פורים אישם במחנה צבאי. הוא כתב, סלחו לי על הביטוי, מין שיר ערגה מלא רגש, ביקש ממנה שתתגלה לו שוב. היא עשתה זאת, והרי תשובתה:

"חררו חרות בעבורי שיר / ואת הפתעתי מפניך לא אסתיר / שכן לא קרה לי עד היום / מקרה בו שמי מופיע בעתון. אם אתה את דבריך הבעת בחרון / אעשה זאת גם אני וללא היסוס / ואל לך להת' פלא / כי יש עוד יצור שלכשונוך ישחה. ועתה לעצם שירת הלב שלך / היא במידה מסוימת את לבי כבשה / אך גוברת אצלי הסקרנות / מי אתה אותו יצור אבוד / שכה נשבה לכן ביסורים / בפושך נערה בנשף פורים. אם אותי שנית חפצת לפגוש / לתל' חנן נסה נא לפלוש / ואם תצליח פועלתך בחפשך אחרי / סיכויך טובים אצלי, וזה כדאי!!

ובכן לסיום שירתי הדלה / אקוה כי תנסה בצורה נאה / לזהות עצמך בדרך נאותה / ולא ע'י פרוסום הודעה / דרך מתון רחוק ולא ישיר / ועוד בצורת כתיבת שיר. ממני הנערה בחצאית השחורה / אשר לדברך את מנוחתך גרעה / ממלכה אשר תל-חנן מקומה / המחכה לחוות בצעך הבא!" והיא לא רוצה שאפרסם את כתובתה, אז אני לא. ואל תערבב אותי יותר בעסק, אני מבקשת. אני משערת כי מן הראוי שאומר לך בהצלחה, אבל משום מה לא איכפת לי אם תמצא אותה או לא.

כמו תרנגולות בפלמ"ח

משהו שונה, לפחות (1085/1): "ראיתי במדורך לא פעם שכותבים אליך בוגרות ואפילו בשלשות, אך מזוגות מעוי רבים ודאי לא זכית לקבל מכתב עד כה. הוא אחי ושנינו נולדנו באותו תאריך ממש, אולם בהבדל של שבוע שנים. אחי ימלוך לי את הראש כמו לאותה תרנגולת בימי הפלמ"ח, כשיודע לו מה שאני רוצה בשבילו, אך את הרי יודעת שהבחורים לא מבינים כלום. מצד אחד הוא משוגע לבני אדם, ואפשר לומר שהאדם הוא תח' ביבו העיקרי, ומצד שני הוא נבון ברגע שאותו אדם הוא במקרה בחורה. זה - לא ינקף אצבע עד שאינו בת לא תתחיל אתו מעצמה. בנות, אני לא אומרת את זה משום שאני אחותו, אך כדאי להכיר אותו... "ואשר אלי - בסקרנותי לבני האדם, אני עוברת גם את אחי, אך אני מוכנה להתכתב על צילום, ספרות ורכילות. הרגש על האחרונה. חורצי לשון אומרים שאת כל היופי של המשפחה אני לקחת. לאחי היה שכל לקחת לו את כל השכל... לא רוצה לנהל תעמולה לעצמי, אבל בהחלט כדאי לכם בחורים, לכתוב אלי. על-ידי תרגישו נורא חכמים.

"ואתן, בנות - הצלנה נפש בישראל, כלומר את נפשי, כי הרי אחי יחנוק אותי, והסיכוי היחיד שלי הוא לשנות את דעתו על כל העניין על-ידי מכתבים מעניינים - שלכן, אם אינכן מסוגלות בעצמכן - העתקנה מספרים. הוא לא ירגיש בזה."

לפינות חמד, נערה

את בטח תקפצי על המציאה, עד כמה שאני מכירה אותך. צעיר שחיצי (1085/2) שן 24, שהזמן לאחד המפעלים בארץ כמו- זה להטכסטיל. הוא אוהב מאד לפטפט ב' שפות הצרפתית, האנגלית, הפולנית, ה' רוסית, האיטלקית והגרמנית. נשמע יותר מדי טוב כדי להיות אמיתי אבל אל תתרגשי. מכתבו אלי, שנכתב בצרפתית, לא נעזר כמה שגיאות, אך לא נהיה קטנונים. הוא איננו יכול, כמובן, שלא לציין את העובדה שהמפעל העמדי לרשתו מכוננית והוא מת להסיע בה נערה חמודה שתראה לו את פינות החמד בארץ. את יכולה לכ' תוב אליו גם עברית. יש לה הוא אומר, מספיק ידידים שיתרגמו לו את דבריך, דבר שמעורר בי את החשד שהוא לא כל כך זר ושחיצי. אם טעיתי, אתו הסליחה.